

Penge i et eller andet Øjemed. Jeg mener, at denne Virksomhed med Skolebespisning, som ikke er stærkt anvendt her i Landet, i mange Tilfælde kan være aldeles nødvendig, og derfor bør ogsaa efter min Mening Lovgivningsmagten stille sig saaledes, at det Initiativ, som maatte være til Stede i de enkelte Kommuner i saa Henseende, frit kan faa Lov til at røre sig. Jeg har med disse Ord villet fjerne en mulig Misforstaaelse, der gik ud paa, at jeg skulde mene, at selve Spørgsmaalet om Skolebespisning ikke i allerhøjeste Grad var værd at tages op til Behandling ogsaa af Lovgivningsmagten.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Foranlediget af den Henvendelse, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) fremsatte overfor mig, skal jeg udtale, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at der Tid efter anden er truffet saa mange Bestemmelser med Hensyn til, hvilke Understøttelser der ikke har Fattighjælps Virkning, at det nok kan have sine Vanskeligheder for de paagældende, der skulle virke med Lovene i det praktiske Liv — det være sig Fattigudvalg eller Kommunalbestyrelserne i Almindelighed —, at finde Rede i, hvilke Understøttelser der har Fattighjælps Virkning og hvilke ikke. Jeg skal gerne paa den givne Foranledning se, om det er muligt — jeg antager ikke, at det skulde volde større Vanskeligheder — at lade udarbejde en Oversigt over, hvad der i Hensind til Fattiglovens Bestemmelser i § 44, saa vidt jeg husker, og i §§ 61 og 63 ikke har Fattighjælps Virkning, som ogsaa over alle de nyere Bestemmelser, der ere vedtagne, siden vi fik Fattigloven af 1891, og de senere vedtagne Forandringer i Fattiglovens § 61, hvorefter adskillige offentlige Understøttelser ikke have Fattighjælps Virkning. Jeg erkender, at for dem, der skulle arbejde med Lovene i det praktiske Liv, vil det have stor Betydning at have nogenlunde let Adgang til at undersøge, om dette eller hint har Fattighjælps Virkning. Der kunde maaske hertil knyttes Oplysninger om de Resolutioner, Ministeriet Tid efter anden har givet vedrørende de tvivlsomme Spørgsmaal, som der jo er og altid vil være, hvor der er Tale om at drage Grænsen imellem, hvad der efter Lovgivningens Bestemmelser har Fattighjælps Virkning og hvad ikke. Antagelig vil det ikke vise sig at volde større Vanskelighed at faa en saadan Oversigt, om Forholdet end er det, at de Love, hvori

disse Bestemmelser findes, høre under forskellige Ministerier, men jeg gaar ud fra, at vi i Indenrigsministeriet alligevel ville kunne faa de nødvendige Oplysninger ved selv at undersøge Forholdet eller ved Henvendelse til de paagældende Ministerier.

Dette er nu en Sag for sig, men et andet Spørgsmaal, som, saa vidt jeg forstod, det ærede Medlem i endnu højere Grad lagde Vægt paa, er dette, om man kunde faa en samlet Revision af de her henhørende Bestemmelser. Det kunde man naturligvis nok; det vilde være en Stump Fattiglovgivning, gaar jeg ud fra, og vilde vist rettelig høre hjemme i Fattigloven i Overensstemmelse med den Praxis, man fulgte, da man i 1891 satte den Bestemmelse ind, at visse Understøttelser fra det offentliges Side ikke medføre Fattighjælps Virkning. Man søgte en Tid at holde sig indenfor de i Fattigloven givne Rammer derved, at man Tid efter anden, som Livet krævede det, forandrede § 61 i Fattigloven, men efterhaanden voksede, kunde jeg fristes til at sige, Stoffet Lovgivningsmagten og Administrationen over Hovedet, og saa fandt man sig i, at der i den ene og den anden Lov kom Bestemmelser om, at dette eller hint ikke medførte Fattighjælps Virkning, uden at man foretog den deraf følgende Ændring i Fattigloven af 1891. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om man nu gik til en Revision af Bestemmelserne i Fattigloven — og jeg gaar ud fra, at der da væsentlig maatte være Tale om en ny Ændring af Fattiglovens § 61 —, vilde det ikke vare ret længe, inden man var inde paa det samme, som man nu i de senere Aar i overordentlig høj Grad har praktiseret fra Lovgivningsmagtens Side, idet der stadig vil vise sig paa andre Lovgivningsomraader at være Tilfælde, med Hensyn til hvilke man saa at sige er nødt til at indrømme, at der bør kunne ydes Understøttelse, uden at det har Fattighjælps Virkning. Af forskellige Grunde ligger det nær for mig at nævne en saadan Bestemmelse som den, der findes i den gældende Fabriklovgivning, og som er foreslaaet overført i det Fabriklovsforslag, som foreligger til Behandling i dette Ting. Naar man indsætter en Bestemmelse om, at Kvinder, der arbejde i Fabrikker, som ere undergivne Fabriktilsyn, ikke maa arbejde de første 4 Uger, efter at de have født et Barn, medmindre de kunne fremskaffe Lægeattest for, at de kunne gøre det uden Skade for dem selv og Barnet, naar man altsaa ligefrem ved Lov for-